

[Industriministeren]

udstyret med og anvende en vagtmodtager til at holde lyttevagt på 2182 kHz.

Endvidere er skibene – som bl.a. alle lastskibe over 300 bruttoregister tons – udstyret med VHF-anlæg, hvor alarmeringen sker over kanal 16. Det bemærkes herved, at alle skibe, der kræves udstyret med VHF-anlæg, har obligatorisk lyttevagt på kanal 16.

De skibe, der er fritaget for at være udrustet med radiotelegrafstation, er endelig udrustet med nødradiopejlesendere, der alarmerer på såvel 2182 kHz som frekvenserne 243 og 121,5 MHz.

Spm. nr. S 116

Til *industriministeren* (22/10 86) af:

Arne Jensen (S):

»Mener ministeren, at navigatørerne på et skib kan begrænse omfanget af en ulykke, når navigatørerne samtidig skal varetage radioarbejdet som følge af dispensation fra kravet om en radiotelegrafist om bord?«

Begrundelse

Ud over at det bliver vanskeligere for et skib at tilkalde hjælp i en nødsituation, hvis der ikke er en rutineret radiotelegrafist om bord, medfører en dispensation fra kravet om radiotelegrafist, at navigatørerne kontinuerligt må passe radioen i en nødsituation. Derved kan navigatøren ikke anvendes i det direkte arbejde med at begrænse omfanget af en ulykke til søs, hvorfor sikkerheden må anses for at være væsentligt nedsat.

Da ministeren ud over at have forståelse for dispensation fra kravet om radiotelegrafist nu på det seneste også har udtalt en sympati for at lempe bemandingsreglerne generelt af hensyn til rederiernes konkurrenceevne, er der al mulig grund til at frygte en meget stærk formindskelse af sikkerheden til søs.

At der er brug for alle hænder i kritiske situationer, vidner episoden med »Dana Optima« om. »Dana Optima«, som er et skib under 1.600 brt, mistede i januar 1984 nogle tromler med et meget giftigt indhold under en storm i Nordsøen. Man vidste ikke, hvor og hvornår tromlerne var skullet over bord, hvilket medførte meget store udgifter til lokalisering. Episoden viser, at det er vigtigere,

at navigatørerne bruges til at mindske omfanget af en ulykke end til at passe radioen.

Svar (31/10 86):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

I skibe, hvor der er dispenseret fra kravet om radiotelegrafstation, varetages radiobetjeningen af én eller flere af skibets navigatører efter skibsførerens nærmere bestemmelse. Det svarer helt til situationen på lastskibe mellem 300 og 1.600 bruttoregister tons, hvor radiotelefonstation er obligatorisk.

Det har ikke hidtil været anset for ønskeligt eller nødvendigt at gribe ind i, hvorledes den enkelte skibsfører ønskede radiotjenesten, herunder afvikling af eventuel nødkorrespondance, tilrettelagt. Jeg er enig i, at sådanne afgørelser i videst muligt omfang overlades til den ansvarlige om bord.

For at understrege skibsførerens pligt er det i de fritagelser, der er givet til skibe for at være udrustet med radiotelegrafstation, understreget, at såfremt der ikke er påmønstret en særskilt person til at varetage radiotjenesten, skal det af skibets brand- og sikkerhedsplan fremgå, hvem der varetager radiokommunikationen i nødsituationer.

Spm. nr. S 117

Til *miljøministeren* (22/10 86) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren oplyse, om politi og brandvæsen m.fl. har adgang til det nødvendige antal jodtabletter ved et eventuelt uheld på det svenske atomkraftværk Barsebäck?«

Begrundelse

Som bekendt kan kaliumjodidtabletter 200 mg anvendes til at beskytte skjoldbruskkirtlen hos personer, som udsættes for indånding af radioaktivt jod.

Kaliumjodidtabletter betragtes dog alene som et supplement til den vigtigste beskyttelsesforanstaltning: ophold inden døre.

Det gælder dog for personel i politi og brandvæsen m.fl., at disse ikke kan påregne at opnå beskyttelse ved ophold inden døre ved et eventuelt uheld på det svenske atomkraftværk Barsebäck.

Det er derfor af afgørende betydning at få oplyst, om de nævnte personalegrupper i en